

Рѣка Дунавъ е изобилна съ рыба.

Въ тоя примѣръ *Дунавъ* е непосредственно опрѣдѣленіе при подлогъ — *рѣка*; съ *рыба* — посрѣдственно опрѣдѣленіе при прилогъ — *изобилна*.

Азъ му давамъ тоя съвѣтъ за негово добро. Въ това прѣдложеніе *азъ* е подлогъ; *давамъ* — казуемо; *съвѣтъ* — непосредственно опрѣдѣленіе при казуемо — *давамъ*; *му* второ непосредственно опрѣдѣленіе при казуемо — *давамъ*; *тоя* — непосредственно допълненіе при опрѣдѣленіе — *съвѣтъ*; *за добро* друго допълненіе посрѣдственно при опрѣдѣленіе — *съвѣтъ*; *негово* — непосредственно допълненіе при допълненіе — *добро*.

148. При подлога и прилога нѣкой-пять ся поставяють съществителны имена за *изясненіе*; такыва опрѣдѣленія наричяють *изяснителны* или *изясненія*. Изяснителны-ты рѣчи ся отличають отъ опрѣдѣлителны-ты по това, че и безъ да ся поставены мыслѣ-та си остая пълна; като: *Цариградъ, столица на османско-то царство, има мѣстоположеніе много сгодно за тръговѣж*. Тука съществ. *столица* е изясненіе при подлогъ — *Цариградъ*.

149. Връзка-та сир. глаголъ *сѣмъ* не може да има никакво опрѣдѣленіе, защото то отъ само-себе има значеніе пълно. Кога-то кажѣ: *той е за почетъ* тука за почетъ не е